

Sygn. akt *X Kz 276/15*

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Chmielewski

Sędziowie: SO Wanda Jankowska – Bebeszko (spr.)

SO Grażyna Puchalska

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Płóciennik

przy udziale Prokuratora: Zofii Kocel - Krekory

po rozpoznaniu

w sprawie **J. O.**

zażalenia pełnomocnika komornika sądowego

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 stycznia 2015 r.

o zawieszeniu w czynnościach komornika sądowego

na podstawie 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r. Minister Sprawiedliwości zawiesił komornika sądowego J. O. w czynnościach, w związku z wszczęciem przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego przez Ministra Sprawiedliwości i skierowaniem do Komisji Dyscyplinarnej wniosku dyscyplinarnego.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł pełnomocnik komornika sądowego, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) naruszenie art. 74 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (dalej: u.k.s.e.), które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a polegające na tym, że Minister Sprawiedliwości wydał kolejne postanowienie o zawieszeniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. - J. O. w sprawie (...) (...), w której w/w jest już zawieszony postanowieniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 października 2014 r.;

2) naruszenie art. 74 ust. 3 w zw. z art. 64 ust. 2 u.k.s.e., które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a polegające na wszczęciu przez Ministra Sprawiedliwości postępowania dyscyplinarnego wobec Komornika w przedmiocie stwierdzenia nieprawidłowości finansowych (niezewidencjonowana gotówka w wysokości 465.000 zł) na postawie samorządowej kontroli, czego następstwem było wydanie zaskarżonego postanowienia, podczas gdy zgodnie z art. 64 ust 2 u.k.s.e. stwierdzenie nieprawidłowości w zakresie finansowym wymaga potwierdzenia wynikami kontroli Prezesa Sądu lub osoby upoważnionej przez Ministra Sprawiedliwości, zaś ani w dniu 17 września 2014 r., ani jak wskazuje w postanowieniu Minister Sprawiedliwości w dniu 19 września 2014 r., nie odbywała się w Kancelarii

(...) jakakolwiek finansowa kontrola sądowa czy finansowa kontrola na zlecenie Ministra Sprawiedliwości przez osobę upoważnioną;

3) naruszenie art. 74 ust. 3 u.k.s.e. w zw. z z § 40 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie określenia szczegółowych przepisów o biurowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych (dalej: rozporządzenie), które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a polegające na wszczęciu przez Ministra Sprawiedliwości postępowania dyscyplinarnego wobec Komornika w przedmiocie posiadania gotówki w kasie Kancelarii w dniu 17 czerwca 2010 r., czego następstwem było wydanie zaskarżonego postanowienia, podczas gdy zgodnie z art. § 40 pkt 3 rozporządzenia środki finansowe zgromadzone na rachunku bankowym i fizycznie w kasie kancelarii podlegają rozliczeniu po upływie miesiąca, a zatem posiadanie gotówki w kasie kancelarii jest dopuszczone przez przepisy prawa;

4) naruszenie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 75 ust. 4 u.k.s.e. poprzez bezkrytyczną i nazbyt dowolną, a nie swobodną i wszechstronną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności: uznaniem, iż:

a. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. - J. O. w dniu 17 czerwca 2014 r. posiadał w kancelarii gotówkę w kwocie ponad 275.000 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych), w sytuacji, gdy:

i. zarzut ten wykracza poza zakres skargi Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 października 2014 r. w sprawie (...) (...), która obejmuje jedynie kontrolę z dnia 17 września 2014 r.,

ii. w żadnym z zaleceń pokontrolnych z kontroli przeprowadzanych w Kancelarii, podczas których w kasie zawsze znajdowała się gotówka, nie wynika, aby było to niezgodne z prawem, w szczególności:

- w dniu 26 listopada 2012 r. przeprowadzono kontrolę przez Sąd Rejonowy w B., podczas której w kasie Kancelarii znajdowała się gotówka w kwocie 4.829,00zł,

- w dniach 24-27 maja 2013 r. przeprowadzono kontrolę przez Sąd Rejonowy w B., podczas której w kasie Kancelarii znajdowała się gotówka w kwocie 226.790zł;

- w dniu 10 czerwca 2014 r. przeprowadzono kontrolę przez Sąd Rejonowy w B., podczas której w kasie znajdowała się gotówka w kwocie 173.300 zł;

iii. z § 40 pkt 3 Rozporządzenia wynika, iż środki finansowe zgromadzone na rachunku bankowym i fizycznie w kasie kancelarii podlegają rozliczeniu po upływie miesiąca, a zatem posiadanie gotówki w kasie Kancelarii jest dopuszczone przez przepisy prawa,

b. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w B. - J. O. w dniu 19 września 2014 r. posiadał w kancelarii, poza kasą, niezewidencjonowaną gotówkę w kwocie 450.000 zł w sytuacji, gdy:

i. zarzut Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 stycznia 2015 r. w sprawie (...) (...) pozostaje w całkowitej sprzeczności z zarzutem sformułowanym w dniu 30 października 2014r. w sprawie (...) (...), to jest „wydatkowaniem środków polegających dokumentacji na działalność rażącą niezgodną z ich przeznaczeniem, co doprowadziło do powstania niedoboru kasowego w wysokości 376.660,22 zł” (z jednej strony Minister Sprawiedliwości zarzuca niedobór w kasie, z drugiej posiadanie gotówki, lecz niezewidencjonowanej - w ocenie skarżącego nie można w jednym dniu posiadać niedobór i nadwyżkę kasową);

ii. w dniu 19 września 2014 r. w Kancelarii Komornika Sądowego nie była przeprowadzana jakakolwiek kontrola, nie był sprawdzany stan gotówki w kasie, ani przeprowadzana kontrola finansowa, a tym samym uznać należy, iż data 19 września 2014 r. wskazana w zaskarżonym postanowieniu została prawdopodobnie wpisana w sposób omyłkowy;

iii. w dniu 17 września 2014 r. była przeprowadzona kontrola w Kancelarii Komornika Sądowego, podczas której w sejfie na I piętrze Kancelarii znajdowała się gotówka w wysokości 465.400 zł, która nie była uwzględniona przez

komorników wizytatorów, a która w dniu 17 września 2014 r., bezpośrednio po wizytacji, została wpłacona na rachunek bankowy Kancelarii. Powyższe zostało potwierdzone przez świadka A. R. w postępowaniu przed Krajową Radą Komorniczą w postępowaniu dyscyplinarnym o sygn. akt: D (...), wywołanym pierwotnym wnioskiem Ministra Sprawiedliwości w sprawie (...) (...),

iv. gotówka znajdująca się w sejfie Kancelarii w wysokości 465.400 zł była zewidencjonowana, co znajduje odzwierciedlenie w kwitariuszach Kancelarii, które nie były przedmiotem kontroli, co wynika z zeznań świadków - komorników wizytatorów prowadzących kontrolę w dniu 17 września 2014 r. złożonych w postępowaniu dyscyplinarnym o sygn. akt: D (...) prowadzonym przez Krajową Radę Komorniczą, wywołanym pierwotnym wnioskiem Ministra Sprawiedliwości w sprawie (...) (...);

W konkluzji skarżący wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B. do udziału w czynnościach, ewentualnie wnosząc o:
- 2) uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Ministrowi Sprawiedliwości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest częściowo zasadne.

Wprawdzie – formalnie – wniosek Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 stycznia 2015 r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz zaskarżone postanowienie o zawieszeniu w czynnościach komornika sądowego stanowią odrębną sprawę a przedstawiony zarzut nie pokrywa się z zarzutem postawionym obwinionemu w toczącym się postępowaniu dyscyplinarnym (D (...)), to jednak nie sposób pominąć, iż obydwa postępowania dyscyplinarne dotyczą tych samych kontroli finansowych (z 17 – 23 czerwca 2014 r. i z 17 września 2014 r., przy czym wskazanie w postanowieniu daty 19 września należy uznać za omyłkę pisarską), których okoliczności były znane w momencie wszczynania pierwszego postępowania dyscyplinarnego w dniu 30 października 2014 r. Postawienie dodatkowego zarzutu w związku z powyższymi kontrolami w dniu 21 stycznia 2015 r. niewątpliwie łączy obie sprawy i przemawia za wspólnym rozpoznaniem.

Ta okoliczność sprawia, zdaniem Sądu Okręgowego, iż wydawanie kolejnej decyzji o zawieszeniu komornika w czynnościach, w sytuacji, gdy w toczącym się aktualnie postępowaniu dyscyplinarnym D (...) jest on już prawomocnie zawieszony w czynnościach, nie posiada racjonalnych podstaw. Nie ma przy tym znaczenia, iż zarzut przedstawiony w późniejszym wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego nie jest tożsamy z poprzednim, skoro zarzuty dotyczą tych samych zdarzeń.

Dlatego należało zaskarżone postanowienie uchylić.

Merytoryczne ustosunkowywanie się do pozostałych zarzutów jest bezprzedmiotowe.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji.